

[Hagen Hagensen.]

Det er jo det, forholdet drejer sig om, og det, jeg gerne ser beskyttet.

Justitsministeren (Orla Møller):

Uanset hvilken opfattelse man kan have af betydningen af, at dette personnummer står der, skal jeg love hr. Hagen Hagensen, at jeg naturligvis vil kigge yderligere på dette problem.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Ib Nørlund (DKP)** til justitsministeren:

„Vil ministeren på baggrund af de senest fremkomne oplysninger i pressen oplyse, hvordan de deri nævnte organisationer og personer har været i stand til at foretage aflytning af fhv. minister Alfred Jensens lejlighed?“

(Spn. nr. 270).

Skriftlig begrundelse.

Ministerens tidligere besvarelser af spørgsmål vedrørende den ulovlige virksomhed mod DKP, som har givet sig udtryk i aflytning af fhv. minister Alfred Jensens lejlighed, har ikke bremset offentlighedens interesse for sagen. Tværtimod har pressen bragt nye oplysninger for dagen og herunder nævnt bestemte organisationer og personer som medvirkende. De pågældende har givet meget uklare svar på spørgsmål desangående. Også spørgsmålet om tidspunktet for myndigheders bekendtskab med ulovlighederne er uafklaret.

Endelig søger mange svar på, hvordan en tilrettelæggelse af en sådan ulovlig aflytning er blevet praktiseret. Det gør de ikke af almindelig nysgerrighed eller af rent historisk interesse, men fordi en klarlægelse kan være en hjælp til at sikre sig imod, at man bliver genstand for sådanne metoder.

Da besvarelse af sådanne spørgsmål ikke falder inden for de begrænsninger, som ministeren tidligere har påberåbt sig for ikke at svare, opfordres ministeren til nu at yde sit bidrag til en afklaring af sagen.

Ib Nørlund (DKP):

Ministeren sagde sidst, at han mente, det var bedst for alle parter, om denne sag be-

tragtedes som henlagt, sådan som den lå. Det standpunkt er åbenlyst uholdbart. Siden sidst er nye oplysninger kommet offentligt frem om „blikkenslagerbanders“ virksomhed, og endda meddelelser om, at sådan virksomhed er foregået med vidende af ledende personer i efterkrigstidsregeringer, i modsætning til tidligere forklaringer, som har været fremsat.

Alene den interesse, som sagen har skabt i offentligheden, gør det umuligt at feje den til side som fortid. Det drejer sig jo ikke om almindelig nysgerrighed hos folk, men om at folk må vide, hvordan den slags lader sig foretage. Når myndighederne ikke kan værne folk imod det på andre måder, så må man da i det mindste gøre det ved offentlighedens metode, for det drejer sig jo også her om betingelserne for det politiske liv her i landet.

Når ministeren vil hævde, at alt dette er fortid, så må man spørge: hvor ved han det fra? Det kan ikke være upassende at få opklaret, hvordan man har skaffet sig lejlighed op til dem, man ville aflytte, hvordan man har skaffet sig instrumenter osv., og hvordan det nu kan angives, at der foreligger 6 ringbind med afskrifter af aflytninger, hvoraf de 2 synes forsvundet, siden vi sidst taltes ved om denne sag og spørgsmålet om Alfred Jensens adgang til disse materialer blev rejst.

Det er nu også klart, at to forsvarsministre, der har fungeret efter henlæggelsen, har haft kendskab til sagen. Den ene har erkendt forbindelse til de ulovligt virkende kredse i hvert fald i 1955. Den anden siger, at denne forbindelse var af en sådan art, at det havde indflydelse på den førstes politiske stillingtagen senere hen. Var det ikke rigtigt at få skabt klarhed over disse ting?

Ministeren befinder sig logisk set i en umulig situation, når han motiverer sin tavshed med hensyn til fremmede efterretningstjenester. Hvis de ikke var medvirkende, nå ja, så giver dette jo ingen berettigelse til at tie. Hvis de var det, så er der allerede fremdraget så mange sider af sagen, som angår danske „blikkenslagerbander“, fremtrædende politikere i dansk politisk liv.

Er ikke alle tjent med, at denne sag afklares? Det nytter ikke noget at feje snavset ind under kommoden. Det lugter alligevel.